

ارائه مدلی جهت تبیین نقش مهارت‌های ارتباطی و مهارت‌های حل مسئله در پیشگیری از آسیب‌های روانی و اجتماعی با میانجیگری تعارضات خانوادگی

اقبال زارعی^۱، میترا میرزا زادی^{۲*}، مریم صادقی فرد^۳

تاریخ ارسال: ۹۶/۱۱/۲
تاریخ پذیرش: ۹۷/۴/۶

چکیده

پژوهش حاضر با هدف ارائه مدلی جهت تبیین نقش مهارت‌های ارتباطی و مهارت‌های حل مسئله در پیشگیری از آسیب‌های روانی و اجتماعی با میانجیگری تعارضات خانوادگی انجام شد. روش انجام پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری تحقیق، کلیه افراد متأهل شهر بندرعباس بودند که در قالب خانواده در مرکز این شهر در سال ۱۳۹۵ ساکن بودند که با توجه به جدول مورگان تعداد ۴۰۰ خانواده به عنوان حجم نمونه با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشای سهمیه‌ای انتخاب شدند. برای آزمون فرضیه‌ها از تحلیل معادلات ساختاری استفاده شد. ابزارهای مورداستفاده در این پژوهش شامل پرسشنامه تجدیدنظر شده تعارضات زناشویی ثابی و همکاران، پرسشنامه مقیاس مهارت‌های ارتباطی زوجین، پرسشنامه مهارت‌های حل مسئله کسیدی و لانگ، پرسشنامه چندوجهی شخصیتی مینه سوتا، پرسشنامه سنجش نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی بود. یافته‌های پژوهش نشان داد که مهارت‌های ارتباطی و سبک حل مسئله سازنده در کاهش آسیب‌های روانی و تعارضات خانواده نقش دارد. همچنین مهارت‌های ارتباطی و سبک حل مسئله سازنده با کاهش تعارضات خانواده بر منفی شدن نگرش افراد به آسیب‌های اجتماعی نقش دارد؛ و درنهایت هر چه تعارضات خانواده بیشتر باشد، میزان آسیب‌های روانی بیشتر و نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی نیز مثبت‌تر است.

واژه‌های کلیدی: آسیب‌های اجتماعی، آسیب‌های روانی، مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های حل مسئله، تعارضات خانوادگی

۱. دانشیار و عضو هیات گروه مشاوره و راهنمایی، دانشگاه هرمزگان.

۲. کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه هرمزگان.

۳. استادیار و عضو هیات گروه مشاوره و راهنمایی، دانشگاه هرمزگان.

مقدمه

خانواده نهاد اجتماعی بسیار مهمی است که بر پایه ازدواج بنا شده است. مسئله ازدواج از مسائل مهم و اساسی حیات بشر و جامعه بشری در طول تاریخ بوده و هست. اولین جوانه‌های ارتباط بین انسان‌ها در حريم خانواده پدیدار می‌شود. روابط درون خانوادگی از اهمیت و حساسیت فوق العاده‌ای برخوردار است و چگونگی این روابط نقش بسزایی در شکل‌گیری نگرش‌ها و بازخوردهای اجتماعی، آمادگی و توسعه مهارت‌های اجتماعی اعضای خانواده خواهد داشت. وجود تعارض در روابط انسان‌ها و بهویشه در رابطه زوجین امری شایع است (فیضی منش و یاراحمدی، ۱۳۹۶). بر اساس لغتنامه انجمان روان‌شناسی آمریکا^۱، تعارض در روابط بین شخصی اشاره به عدم توافق، اختلاف و اصطکاک‌هایی دارد که در موقعی که اعمال یا باورهای فرد یا افرادی برای افراد دیگر غیرقابل پذیرش باشد و مورد مقاومت قرار می‌گیرد، روی می‌دهد (فتحی، اسماعیلی، فرح‌بخش و دانش‌پور، ۱۳۹۴). از نظر گلاسر^۲ (۲۰۰۰)، تعارض زناشویی ناشی از ناهماهنگی زن و شوهر در نوع نیازها و روش ارضای آن‌ها، خودمحوری، اختلاف در خواسته‌ها، طرح‌واره‌های رفتاری و رفتارهای غیرمسئلرانه نسبت به ارتباط زناشویی و ازدواج است (افخمی، بهرامی و فتحی زاده، ۱۳۸۶). تعارض‌های زناشویی تأثیر منفی بر روابط آن‌ها و پیرو آن بر بافت و روابط خانوادگی می‌گذارد و به وحدت و یکپارچگی خانواده ضربه می‌زند. شدت تعارضات موجب به وجود آمدن نفاق و پرخاشگری و درنهایت فروپاشی و زوال خانواده می‌گردد. شواهد نشان می‌دهد که سطح بالای تعارض زناشویی به روابط اعضای خانواده ارتباط دارد، زیرا که عدم وجود روابط سالم در خانواده موجب بروز تعارضات خانوادگی و مانع شکوفایی و حتی ابزاری برای سلب آسایش و آرامش روان انسان است (رشیدی، ۱۳۹۳). تعارض اگر به خوبی مدیریت نشود به روابط آسیب می‌رساند، اما اگر با روش‌های صحیح مدیریت شود، فرصتی برای رشد محسوب شده و درنهایت پیوندهای ارتباطی میان زوجین را مستحکم می‌سازد. یکی از این مهارت‌ها که بایستی زوجین به آن مجهز باشند، مهارت ارتباطی است (زارعی، ۱۳۹۳).

۱. APA Dictionary of psychology

۲. Glaser

مهارت‌های ارتباطی به آن دسته از مهارت‌هایی گفته می‌شود که به واسطه آن‌ها افراد می‌توانند در گیر تعامل‌های بین فردی و فرایند ارتباط شوند. فرایندی که افراد در طی آن، اطلاعات، افکار و احساسات خود را از طریق مبادله کلامی و غیرکلامی با یکدیگر در میان می‌گذارند (بروکس و هیث^۱، ۲۰۰۴، جابری، ۱۳۹۴). هنگامی که اعضای خانواده با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند نیازهای فردی و اجتماعی خانواده مرتفع می‌شود و موجب رشد و تکامل، اعتماد به نفس و اجتماعی شدن اعضای خانواده می‌گردد (الیور و میلر^۲، ۱۹۹۴، غلامزاده، عطاری و شفیع‌آبادی، ۱۳۸۸). علاوه بر مهارت‌های ارتباطی، یکی دیگر از عوامل تأثیرگذار در درک پویایی‌های خانواده و روابط زوجین مهارت حل مسئله است. حل مسئله عمل تصمیم‌گیری است که شامل شناخت و شناسایی وضعیتی است که در آن تصمیم‌گیری، جمع‌آوری اطلاعات، بررسی، تجزیه و تحلیل و ارزیابی وضعیت موجود انجام می‌شود، پیامدهای رفتار در آن وضعیت و گرفتن بازخورد در آن وضعیت از محیط اجتماعی توسط فرد ارزیابی می‌شود (اروزکان^۳، ۲۰۱۳، پاکدامن و نصیری، ۱۳۹۳). برخی از مسائل و تعارض‌ها اجتناب‌ناپذیر هستند و هر خانواده‌ای ممکن است با آن‌ها روبه‌رو شود که این امر برای خانواده یک امر طبیعی است، اما آنچه از اهمیت برخوردار است نحوه برخورد اعضای خانواده با مسائل است. چنانچه مسائل و نیازهای اعضای خانواده حل نشود، هر یک از اعضای خانواده که دارای مسئله‌ای هستند ممکن است نیازهای خود را در خارج از خانواده جست‌وجو کنند که این امر می‌تواند نتایج منفی برای آن فرد در پی داشته باشد. به همین دلیل مجهز بودن زوجین به مهارت‌های لازم برای برخورد با مسائل و آشنایی اعضای خانواده با مهارت حل مسئله می‌تواند موجب کاهش تنش‌های درون خانواده و روبرویی اصولی و منطقی با مسائل و مشکلات خانواده شود (کاوه، ۱۳۹۱). عدم برخورداری از مهارت‌های ارتباطی و حل مسئله علاوه بر اینکه سلامت جسمی زوجین را با خطر مواجه می‌کند، می‌تواند سلامت روانی آن‌ها را نیز با خطرات جدی مواجه سازد. افرادی که سلامت روانی بیشتری دارند آسیب‌پذیری آن‌ها در برابر بیماری‌های روانی کمتر است و توانایی فائق آمدن بر

۱. Brooks & Heath

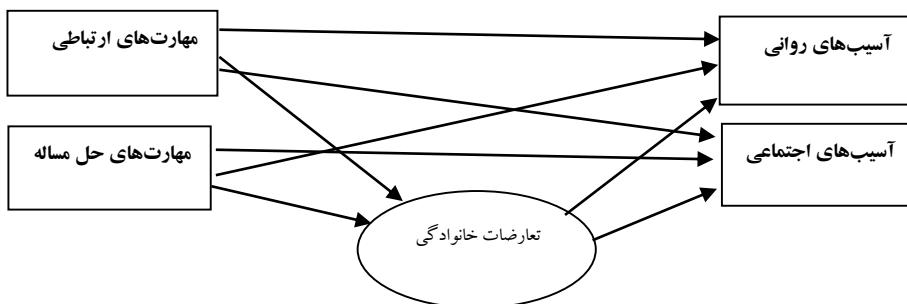
۲. Oliver & Miller

۳. Erozcan

مشکلات بین فردی و اجتماعی خود را دارا هستند (کریمی، مصری پور، آقایی، معروفی، ۱۳۹۲). در مقابل افرادی که از سلامت روانی کافی برخوردار نیستند در صورت مواجهه شدن با مسائل و مشکلات زندگی توانایی حل موفقیت‌آمیز آن‌ها را ندارند و قادر نیستند که برای آینده خود برنامه‌ریزی موفقی داشته باشند. طبق تعریف *DSM-5*^۱، اختلال روانی عبارت است از یک گروه نشانه‌های هیجانی، شناختی یا رفتاری که (۱) باعث رنج شخصی می‌شوند یا (۲) در روابط اجتماعی، شغلی، تحصیلی و سایر زمینه‌های زندگی مشکلات جدی به وجود می‌آورند (گنجی، ۱۳۹۵). همچنین برخورداری از مهارت فوق منجر به این می‌شود که افراد به احتمال کمتری مرتکب آسیب‌های اجتماعی شوند. آسیب‌های اجتماعی به هر نوع عمل فردی یا جمعی گفته می‌شود که در چهار چوب اصول اخلاقی و قواعد عام عمل جمعی رسمی و غیررسمی جامعه محل فعالیت کنشگران قرار نمی‌گیرد و درنتیجه با منع قانونی و یا قبیح اخلاقی و اجتماعی روبرو می‌گردد (ستوده، ۱۳۹۴).

دستیابی به جامعه سالم در گرو خانواده سالم است و برای تحقق خانواده سالم، افراد خانواده بایستی رابطه مطلوبی با هم‌دیگر داشته باشند، وقتی اعضاء، در ک روشنی از محتواهای پیام‌های هم‌دیگر دارند و به طور مناسبی با هم ارتباط برقرار می‌کنند نیازهای روانی آن‌ها برآورده می‌شود، همچنین افراد خانواده وقتی از مهارت حل مسئله برخوردار باشند، در مواجهه با مشکلات، راه حل‌های مختلف را در نظر می‌گیرند و با توجه به موقعیت، مناسب‌ترین راه حل را انتخاب می‌کنند و به‌این ترتیب این افراد کمتر دچار یاس و ناامیدی می‌شوند و با اعتماد به نفس خود را برای مواجهه با مشکلات در آینده آماده می‌کنند و به احتمال کمتری به بزهکاری و سوء‌صرف مواد روی می‌آورند. در مقابل عدم آگاهی خانواده به این مهارت‌ها (ارتباطی و حل مسئله) باعث می‌شود که روابط زوجین دچار تنفس و نارضایتی شود و به‌تبع آن نیازهای روانی اعضا خانواده برآورده نشود و سلامت روانی افراد به خطر افتاد و احتمال ارتكاب آسیب‌های اجتماعی نیز بالا می‌رود (کاوه، ۱۳۹۱).

^۱. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders

شکل ۱. مدل مفهومی تعارضات خانوادگی

شوahد فراوانی نشان می‌دهد که زوجینی که دارای تعارضات زناشویی هستند در زمینه مهارت‌های ارتباطی و حل مسئله دچار نواقصی بوده‌اند. پاکروان، حقایق، نشاط دوست و مولوی (۱۳۹۲) در پژوهشی به بررسی اثربخشی آموزش حل مسئله بر رضایت زناشویی و نیمرخ روانی زوجین شهرستان بروجن پرداختند. نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان داد بین میانگین نمرات پس‌آزمون رضایت زناشویی دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری وجود دارد و در کل نتایج نشان داد که آموزش حل مسئله راهبرد مناسبی در افزایش رضایت زناشویی و کاهش علائم روان‌شناختی زوجین است.

مصطفاچی (۱۳۹۵) در پژوهشی به بررسی رابطه بین شیوه‌های حل مسئله و تعارضات زناشویی در مردان و زنان متأهل پرداخت. جامعه مورد مطالعه شامل کلیه مردان و زنان متأهل شهرستان دزفول بوده که با روش نمونه‌گیری در دسترس یا داوطلبانه، نمونه‌ای به اندازه ۱۲۰ نفر انتخاب شدند. نتایج نشان داد که بین شیوه‌های حل مسئله و تعارضات زناشویی رابطه معنی‌دار و منفی وجود دارد.

سدرمنز و سویس گود^۱ (۲۰۱۴) در پژوهشی به بررسی اثرات نوع خانواده، مدل‌های روابط خانوادگی و نقش والدین در بزهکاری و مصرف مشروبات الکلی در نوجوانان پرداختند. نتایج نشان داد که کودکانی که در خانواده‌های ناسالم هستند، بیشتر احتمال دارد که به بزهکاری و نوشیدن الکل در سن زیر ۱۶ سال روی بیاورند. داشتن رابطه خوب با

^۱. Sodermans & Swicegood

والدین با مصرف مشروبات الکلی و رفتار بزهکارانه ارتباط منفی داشت. همچنین تعارض بالای والدین با افزایش بزهکاری نوجوانان همراه بود.

ایجسی و جنکوز^۱ (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی اثرات سبک‌های دلبستگی، مهارت‌های حل مسئله و مهارت‌های ارتباطی در رضایت از رابطه پرداختند. هدف از این مطالعه بررسی سبک‌های دلبستگی ایمن و نایمن، مهارت‌های حل مسئله مؤثر و نامؤثر و مهارت‌های ارتباطی اثربخش در ابعاد مختلف رضایت از رابطه بود. نتایج تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیره نشان داد که سبک‌های دلبستگی بر روی همبستگی دو نفره و رضایت دو نفره و همچنین مهارت‌های حل مسئله در سطحی از گرایش به تعارض نقش دارند. در این پژوهش محققان در صدد پاسخگویی به این سؤال بودند که آیا بین مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های حل مسئله، در کاهش تعارضات خانوادگی ارتباط وجود دارد؟ و سهم هر کدام از این عوامل در پیشگیری از آسیب‌های روانی و اجتماعی چه قدر است؟ با توجه به آنچه گفته شد ۸ فرضیه مستقیم و ۴ فرضیه غیرمستقیم تدوین شد که در بخش یافته‌ها به بررسی آنها پرداخته شده است.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع همبستگی و به طور خاص از نوع مدل معادلات ساختاری است. کلیه افراد متأهل ساکن شهر بندرعباس که در قالب خانواده در مرکز این شهر در سال ۱۳۹۵ ساکن بودند، جامعه آماری این پژوهش را تشکیل می‌دهند. در این پژوهش با توجه به جدول مورگان تعداد ۴۰۰ خانواده به عنوان حجم نمونه مورد بررسی قرار گرفت که به شیوه نمونه‌گیری خوشای سهمیه‌ای برای شرکت در تحقیق انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش عبارت‌اند از:

پرسشنامه تعارضات زناشویی تجدیدنظر شده ثانیی و همکاران: این پرسشنامه یک ابزار ۵۴ سؤالی است. این پرسشنامه هشت بعد از تعارضات زناشویی را می‌سنجد که عبارت‌اند از کاهش همکاری، کاهش رابطه جنسی، افزایش واکنش‌های هیجانی، افزایش جلب حمایت

فرزندان، افزایش رابطه فردی با خویشاوندان خود، کاهش رابطه خانوادگی با خویشاوندان همسر و دوستان، جدا کردن امور مالی از یکدیگر و کاهش ارتباط مؤثر.

آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه روی یک گروه ۲۷۰ نفری برابر با ۰/۹۶ به دست آمد و برای ۸ خرده مقیاس آن از این قرار است: کاهش همکاری ۰/۸۱؛ کاهش رابطه جنسی ۰/۶۱؛ افزایش واکنش‌های هیجانی ۰/۷۰؛ افزایش جلب حمایت فرزند ۰/۳۳؛ افزایش رابطه فردی با خویشاوندان خود ۰/۸۶؛ کاهش رابطه با خویشاوندان همسر و دوستان ۰/۸۹؛ جدا کردن امور مالی از یکدیگر ۰/۷۱ و کاهش ارتباط مؤثر ۰/۶۹ در پژوهش حاضر، به بررسی پایایی این ابزار پرداخته شد که ضریب آلفای به دست آمده برای کل پرسشنامه ۰٪۹۰ بود. و برای خرده مقیاس‌های آن از پایایی خوبی برخوردار بودند.

پرسشنامه مقیاس مهارت‌های ارتباطی زوجین: این پرسشنامه یک ابزار ۳۲ سؤالی است. این پرسشنامه سه بعد از مهارت‌های ارتباطی را می‌سنجد که عبارت‌اند از: مهارت کلامی و همدلی، موانع ارتباطی زوجین و مهارت ارتباط جنسی.

دانستان، رجی، خوش‌کنش و خجسته مهر (۱۳۸۹)، ضریب آلفای کرونباخ مقیاس مهارت‌های ارتباطی زوجین کلامی و همدلی ۰/۹۴، موانع ارتباط زوجین ۰/۷۶ و مهارت ارتباط جنسی ۰/۸۲ ارزش گذاری کرده‌اند.

ضرایب روایی همگرا بین مقیاس مهارت‌های ارتباطی زوجین با پرسشنامه کیفیت زناشویی با ۳۲ ماده از متألهین ۰/۶۴ ($P < 0/001$) و در سه عامل مهارت کلامی و همدلی، موانع ارتباط زوجین و مهارت ارتباط جنسی در سطح $P < 0/001$ معنا دارند. در ضمن باید توجه داشت که نمره بیشتر در عامل دوم بیانگر داشتن مهارت ارتباطی ضعیف است. میزان آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۸۸ است و برای خرده مقیاس‌های آن از این قرار است: مهارت کلامی (۰/۸۶)، موانع ارتباطی (۰/۵۶)، ارتباط جنسی (۰/۷۶). پرسشنامه مهارت‌های حل مسئله کسیدی و لانگ PSS (۱۹۹۶): این مقیاس را کسیدی و لانگ (۱۹۹۶) طی دو مرحله ساخته‌اند و دارای ۲۴ پرسش است که شش عامل را می‌سنجد و هر کدام از عوامل دربرگیرنده چهار ماده آزمون می‌باشند. این عوامل عبارت‌اند از: درمان‌گری در حل مسئله یا جهت‌یابی (بیانگر بی‌یاوری فرد در موقعیت‌های مسئله‌زا است)،

مهارگری حل مسئله یا کنترل در حل مسئله (بعد کنترل بیرونی- درونی را در موقعیت‌های مسئله‌زا منعکس می‌کند)، سبک حل مسئله خلاقانه (نشان‌دهنده برنامه‌ریزی و در نظر گرفتن راه حل‌های متنوع بر حسب موقعیت مسئله‌زا است)، اعتماد در حل مسئله (یانگر اعتماد در توانایی فرد برای حل مشکلات است)، سبک اجتناب (نشان‌دهنده تمایل به رد شدن از کنار مشکلات به جای مقابله با آن‌ها است)، سبک گرایش یا تقرب و روی‌آورد (نشان‌دهنده نگرش مثبت به مشکلات و تمایل مقابله رودررو با آن‌ها است)؛ بنابراین، سبک‌های درماندگی، مهارگری و اجتناب زیر مقیاس‌های حل مسئله غیرسازنده و سبک‌های گرایش، خلاقیت و اعتماد زیر مقیاس‌های حل مسئله سازنده می‌باشند (شاطری، اشکانی، مدرس غروی، ۱۳۸۸).

کسیدی و لانگ (۱۹۹۶)، آلفای کرونباخ این پرسشنامه را در یک مطالعه برای سبک‌های درماندگی، مهارگری، خلاقیت، اعتماد، اجتناب، گرایش را به ترتیب ۶۶٪، ۵۲٪، ۵۰٪ و در مطالعه‌ای دیگر ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه را به ترتیب برای ابعاد یادشده ۸۶٪، ۶۶٪، ۵۳٪، ۵۱٪، ۴۰٪ به دست آورند. کسیدی برنسايد^۱ (۱۹۹۶)، سازگاری درونی عوامل یادشده را به ترتیب ۸۶٪، ۶۶٪، ۷۱٪، ۵۲٪، ۴۵٪ گزارش کردند.

آلفای کرونباخ در بررسی باباپور (۱۳۸۲)، برابر با ۷۷٪ و ضریب روایی آن ۸۷٪ گزارش نمودند و با در نظر گرفتن شاخص پایایی به عنوان ضریب اعتبار (ضریب اعتبار برابر است با ریشه دوم ضریب پایایی)، ضریب روایی این مقیاس را برابر با ۸۷٪ گزارش کردند. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای حل مسئله سازنده ۷۵٪، حل مسئله غیرسازنده ۶۳٪، درماندگی ۶۲٪، مهارگری ۶۳٪، خلاقیت ۵۸٪، اعتماد ۵۳٪، اجتناب ۵۶٪ گرایش (۵۶٪)، بود.

پرسشنامه چندوجهی شخصیتی مینه سوتا^۲ MMPI فرم کوتاه ۷۱ سؤالی: این ابزار دارای ۷۱ سؤال است. MMPI^۳ در سال ۱۹۶۷ توسط کانن^۳ به ۷۱ سؤال تقلیل یافت. وی ادعا نمود که

^۱. Burnsidi

^۲. Mine Sota Multiphasic Personality Inventory

^۳. Cannon

این ماده‌ها می‌توانند همان قدرت تشخیص آزمون اصلی (فرم بلند) را داشته باشد. در سال ۱۳۵۴، اخوت، براهنه، شاملو و نوع پرست، این آزمون را بروی دانشجویان و دانش آموزان دختر و پسر نرم نمودند و از روایی و اعتبار خوبی نیز برخوردار است (اعتبار آن بین ۷۰٪ تا ۸۰٪ است) (اخوت و دانشمند، ۱۳۵۷).

این آزمون شامل ۱۱ ماده است (۳ مقیاس روایی و ۸ مقیاس بالینی). مقیاس‌های روایی عبارت‌اند از:

(L) : دروغ‌سنج: سادگی، تحجر فکری یا دروغ‌گویی آزمودنی را نشان می‌دهد.

(F) : بیشتر نمودار آشتفتگی فکری و خود کم انگاری است.

(K) : جنبه‌های دفاعی آزمودنی را نشان می‌دهد.

مقیاس‌های بالینی عبارت‌اند از: (Hs) هیپوکندری، (D) افسردگی، (Hy) هیستری، (Pd) انحراف اجتماعی، (Pa) پارانویا، (Pt) ضعف روانی، (Sc) اسکیزوفرنیا، (Ma) هیپومانی. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه (۸۴٪)، و برای خرده مقیاس‌های بالینی آن، پایایی خوبی به دست آمد.

پرسشنامه سنجش نگرش به آسیب‌های اجتماعی: این پرسشنامه یک ابزار ۲۱ سؤالی است؛ که با هدف بررسی و ارزیابی نگرش پیرامون بعضی از آسیب‌های اجتماعی نظری (سرقت، فرار از خانه، مواد مخدر) تهیه شده است. برای هر سؤال ۵ گزینه در نظر گرفته شده است که به تناسب نمره ۱ تا ۵ به آن‌ها اختصاص داده شده است.

آقایی و تیمورتاش (۱۳۸۹)، ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی را ۸۵٪ گزارش کرده‌اند. میزان آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر برای پرسشنامه نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی ۷۴٪ است که این مقدار در حد قابل قبولی است.

یافته‌ها

در این پژوهش، یافته‌های پژوهش بر مبنای مدل معادلات ساختاری تجزیه و تحلیل شده است. بر مبنای مدل پژوهش، آسیب روانی و آسیب اجتماعی به عنوان متغیر درون‌زاد، متغیر

مهارت‌های ارتباطی، سبک حل مسئله، به عنوان متغیر بروزنزاد و متغیر تعارضات خانواده به عنوان متغیر میانجی در نظر گرفته شده است.

جدول ۱. نرمال بودن متغیرهای موردمطالعه در پژوهش حاضر

متغیر	آماره	درجه آزادی	سطح معنی داری
مهارت ارتباطی	۰/۰۷	۴۰۰	۰/۰۵
حل مسئله سازنده	۰/۰۴	۴۰۰	۰/۲۰
حل مسئله غیر سازنده	۰/۰۵	۴۰۰	۰/۱۱
آسیب روانی	۰/۰۳	۴۰۰	۰/۲۰
آسیب اجتماعی	۰/۰۳	۴۰۰	۰/۲۰

همان‌طور که در جدول شماره ۱ مشاهده شد: مفروضه نرمال بودن برای تمام متغیرهای موردمطالعه با سطح معنی داری بزرگ‌تر از $0/05$ تأیید شد. ($p < 0/05$).

فرضیه اصلی پژوهش: بین متغیرهای مهارت ارتباطی، سبک حل مسئله، با آسیب روانی و آسیب اجتماعی با میانجی گری تعارضات خانواده ارتباط وجود دارد. برای بیان منطقی همبستگی‌های مشاهده شده از تحلیل معادلات ساختاری استفاده شد. قبل از ارائه نتایج رابطه بین متغیرهای مکنون، نتایج مربوط به تحلیل عاملی تأییدی (پرسشنامه‌های پژوهش) ارائه شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

جدول ۲. ماتریس ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	مهارت		حل مسئله		تعارضات	آسیب روانی
	ارتباطی	غیر سازنده	سازنده	غیر سازنده		
حل مسئله سازنده	۱	۱	۰/۴۰**			
حل مسئله غیر سازنده		۱	-۰/۳۵	-۰/۳۷		
تعارضات	۱	-۰/۲۲**	۰/۴۳**	۰/۳۸**	-۰/۶۲**	
آسیب روانی	۱	۰/۴۴**	۰/۳۴**	-۰/۴۶**	۰/۴۵**	-۰/۴۳**
آسیب اجتماعی	۰/۳۰**	۰/۳۲**	۰/۲۶**	-۰/۱۵**	۰/۲۰**	-۰/۲۳**
					-۰/۲۷**	-۰/۲۷**

جدول شماره ۲، نتایج ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای مورد مطالعه پژوهش را نشان می‌دهد که همگی معنی دار بودند.

جدول ۳. بارهای عاملی استاندارد شده، ضریب تعیین و آماره t برای پرسشنامه آسیب روانی (MMPI)

عامل	مؤلفه‌ها	بار عاملی R ²	ضریب تعیین	آماره t
هیپوکندری		۰/۴۶	۰/۴۶*	۱۱/۴۶*
اسردگی		۰/۷۱	۰/۵۰	۸/۸۶*
هیستری		۰/۳۷	۰/۱۳	۶/۱۱*
انحراف اجتماعی		۰/۶۸	۰/۴۶	۸/۷۰*
پارانویا		۰/۷۱	۰/۵۰	۸/۸۲*
ضعف روانی		۰/۸۱	۰/۶۵	۹/۳۰*
اسکیزوفرینیا		۰/۸۲	۰/۶۷	۹/۳۴*
هیپومانی		۰/۸۹	۰/۷۹	۹/۶۰*

P < 0/01*

در جدول شماره ۳ برآوردهای استاندارد شده بارهای عاملی، ضرایب تعیین و مقدار t برای پرسشنامه MMPI که برای اندازه‌گیری آسیب روانی استفاده شده است، ارائه شده است. پارامترهای مدل همگی معنی دار بودند ($p < 0/01$) و مقدار قابل توجهی از واریانس عوامل مربوطه را برآورد کردند (مقدار R^2 بین ۰/۱۳ تا ۰/۷۹).

جدول ۴. بارهای عاملی استانداردشده، ضریب تعیین و آماره t برای پرسشنامه آسیب اجتماعی

عامل	مؤلفه‌ها	ضریب تعیین R ²	آماره t	بار عاملی
نگرش نسبت به سرقت	۰/۵۳	۰/۲۸	۱۱/۷۳*	
نگرش نسبت به مواد مخدر	۰/۵۸	۰/۳۳	۶/۹۹*	
نگرش نسبت به فرار از خانه	۰/۶۹	۰/۴۷	۷/۱۳*	

 $P < 0/01^*$

در جدول شماره ۴ برآورد پارامترهای استانداردشده بارهای عاملی، ضرایب تعیین و مقدار t برای پرسشنامه آسیب اجتماعی ارائه شده است. پارامترهای مدل همگی معنی دار بودند ($0/01 < p$) و مقدار قابل توجهی از واریانس عوامل مربوطه را برآورد کردند (مقدار R^2 بین ۰/۲۸ تا ۰/۴۷).*

جدول ۵: بارهای عاملی استانداردشده، ضریب تعیین و آماره t برای پرسشنامه تعارضات خانواده

عامل	مؤلفه‌ها	ضریب تعیین R ²	آماره t	بار عاملی
کاهش همکاری	۰/۷۵	۰/۵۶	۱۱/۹۲*	
کاهش رابطه جنسی	۰/۷۲	۰/۵۱	۱۴/۱۸*	
افزایش جلب حمایت فرزند	۰/۶۰	۰/۳۶	۱۱/۷۹*	
افزایش رابطه فردی با خویشاوندان خود	۰/۸۱	۰/۶۵	۱۶/۲۲*	
کاهش رابطه با خویشاوندان همسر	۰/۸۲	۰/۶۷	۱۶/۴۷*	
جدا کردن امور مالی	۰/۵۸	۰/۳۳	۱۱/۲۵*	
کاهش ارتباط مؤثر	۰/۷۱	۰/۵۰	۱۴/۱۷*	

 $P < 0/01^*$

در جدول شماره ۵ برآورد پارامترهای استانداردشده بارهای عاملی، ضرایب تعیین و مقدار t برای پرسشنامه تعارضات خانواده ارائه شده است. پارامترهای مدل همگی معنی دار بودند ($0/01 < p$) و مقدار قابل توجهی از واریانس عوامل مربوطه را برآورد کردند (مقدار R^2 بین ۰/۳۳ تا ۰/۶۷).*

جدول ۶. آثار مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای پیش‌بین بر متغیرهای ملاک بر اساس ضرایب استاندارد

T	ضریب تعیین ^{R2}	انواع تأثیر			متغیرها
		کل	غیرمستقیم	مستقیم (بار عاملی)	
-۳/۲۹ ^{**}	۰/۰۱۲	-۰/۱۷	-۰/۰۶	-۰/۱۱	مهارت ارتباطی بر آسیب روانی
-۲/۴۹ ^{**}	۰/۰۰۱	-۰/۱۸	-۰/۱۴	-۰/۰۴	مهارت ارتباطی بر آسیب اجتماعی
-۹/۲۴ ^{**}	۰/۰۲۳	-۰/۴۸	-	-۰/۴۸	مهارت ارتباطی بر تعارضات خانواده
-۲/۹۰ ^{**}	۰/۰۱۶	-۰/۱۴	-۰/۰۱	-۰/۱۳	حل مسئله سازنده بر آسیب روانی
-۱/۸۹	۰/۰۱	-۰/۱۳	-۰/۰۳	-۰/۱۰	حل مسئله سازنده بر آسیب اجتماعی
-۲/۳۱ ^{**}	۰/۰۱۲	-۰/۱۱	-	-۰/۱۱	حل مسئله سازنده بر تعارضات خانواده
۴/۱۱ ^{**}	۰/۰۳۲	۰/۲۱	۰/۰۳	۰/۱۸	حل مسئله غیر سازنده بر آسیب روانی
۱/۰۱	۰/۰۰	۰/۰۷	۰/۰۷	۰/۰۰	حل مسئله غیر سازنده بر آسیب اجتماعی
۴/۷۷ ^{**}	۰/۰۴۸	۰/۲۲	-	۰/۲۲	حل مسئله غیر سازنده بر تعارضات خانواده
۲/۰۱	۰/۰۱۶	۰/۱۳	-	۰/۱۳	تضارعات خانواده بر آسیب روانی
۳/۱۵	۰/۰۹	۰/۳۰	-	۰/۳۰	تضارعات خانواده بر آسیب‌های اجتماعی

بر اساس نتایج تحلیل معادلات ساختاری که در جدول شماره ۶ مشاهده شد:

متغیر مهارت ارتباطی با ضریب استاندارد $-۰/۱۱$ - به صورت مستقیم و منفی متغیر آسیب روانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = ۱/۸۵$ - است که از لحاظ آماری معنی‌دار نیست. ($T < ۱/۹۶$). متغیر مهارت ارتباطی با ضریب استاندارد $-۰/۰۶$ - به صورت غیرمستقیم از طریق تعارضات خانواده متغیر آسیب روانی به صورت منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد. که این مقدار با $۱/۹۸$ از نظر آماری معنی‌دار بود. ($T < ۱/۹۶$). در کل اثر مهارت ارتباطی بر آسیب روانی $-۰/۱۷$ - بود که این مقدار با $T = -۳/۲۹$ از نظر آماری معنی‌دار بود. ($T < ۱/۹۶$).

متغیر مهارت ارتباطی با ضریب استاندارد $-۰/۰۴$ - به صورت مستقیم و منفی متغیر آسیب اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = ۰/۴۴$ - است که از لحاظ آماری معنی‌دار نیست. ($T < ۱/۹۶$). متغیر مهارت ارتباطی با ضریب استاندارد $-۰/۱۴$ - به صورت غیرمستقیم و از طریق تعارضات خانواده متغیر آسیب اجتماعی به صورت منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد. که این مقدار با $-۳/۹۴$ - از نظر آماری معنی‌دار بود. ($T < ۱/۹۶$). در کل اثر

مهارت ارتباطی بر آسیب اجتماعی $0/18$ - بود که این مقدار با $T=2/49$ از نظر آماری معنی دار بود. ($T<1/96$).

متغیر مهارت ارتباطی با ضریب استاندارد $-0/48$ - به صورت مستقیم و منفی متغیر تعارضات خانواده را تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $9/24$ - است که از لحاظ آماری معنی دار است. ($T<1/96$).

متغیر سبک حل مسئله سازنده با ضریب استاندارد $0/13$ - به صورت مستقیم و منفی متغیر آسیب روانی را تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $2/63$ - است که از لحاظ آماری معنی دار است ($T<1/96$). متغیر سبک حل مسئله سازنده با ضریب استاندارد $-0/01$ - به صورت غیرمستقیم و از طریق تعارضات خانواده متغیر آسیب روانی را به صورت منفی تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $1/52$ - است که از لحاظ آماری معنی دار نیست ($T<1/96$). در کل اثر سبک حل مسئله سازنده بر آسیب روانی $0/14$ - بود که این مقدار با $T=2/90$ از نظر آماری معنی دار بود. ($T<1/96$).

متغیر سبک حل مسئله سازنده با ضریب استاندارد $0/10$ - به صورت مستقیم و منفی متغیر آسیب اجتماعی را تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $1/45$ - است که از لحاظ آماری معنی دار نیست ($T<1/96$). متغیر سبک حل مسئله سازنده با ضریب استاندارد $-0/03$ - به صورت غیرمستقیم و از طریق تعارضات خانواده متغیر آسیب اجتماعی را به صورت منفی تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $1/45$ - است که از لحاظ آماری معنی دار نیست ($T<1/96$). در کل اثر سبک حل مسئله سازنده بر آسیب اجتماعی $0/13$ - بود که این مقدار با $T=-1/89$ از نظر آماری معنی دار نبود. ($T<1/96$).

متغیر سبک حل مسئله سازنده با ضریب استاندارد $0/11$ - به صورت مستقیم و منفی متغیر تعارضات خانواده را تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $2/31$ - است که از لحاظ آماری معنی دار است ($T<1/96$). متغیر سبک حل مسئله غیرسازنده با ضریب استاندارد $0/18$ - به صورت مستقیم و مثبت متغیر آسیب روانی را تحت تأثیر قرار می دهد. در این رابطه T برابر $0/351$ - است که از لحاظ آماری معنی دار است ($T<1/96$). متغیر سبک حل مسئله غیر سازنده با ضریب استاندارد $0/03$ - به صورت غیرمستقیم و از طریق تعارضات خانواده متغیر آسیب

روانی را به صورت مثبت تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = 1/86$ است که از لحاظ آماری معنی‌دار نیست ($T < 1/96$). در کل اثر سبک حل مسئله غیر سازنده بر آسیب روانی $0/21$ بود که این مقدار با $T = 4/11$ از نظر آماری معنی‌دار بود. ($T < 1/96$).

متغیر سبک حل مسئله غیر سازنده با ضریب استاندارد $0/001$ به صورت مستقیم و مثبت متغیر آسیب اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = 0/03$ است که از لحاظ آماری معنی‌دار نیست ($T < 1/96$). متغیر سبک حل مسئله غیر سازنده با ضریب استاندارد $0/07$ به صورت غیر مستقیم و از طریق تعارضات خانواده متغیر آسیب اجتماعی را به صورت مثبت تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = 2/66$ است که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($T < 1/96$). در کل اثر سبک حل مسئله غیر سازنده بر آسیب اجتماعی $0/00$ بود که این مقدار با $T = 1/01$ از نظر آماری معنی‌دار نبود. ($T < 1/96$).

متغیر سبک حل مسئله غیر سازنده با ضریب استاندارد $0/22$ به صورت مستقیم و مثبت متغیر تعارضات خانواده را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = 4/72$ است که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($T < 1/96$). متغیر تعارضات خانواده با ضریب استاندارد $0/13$ به صورت مستقیم و مثبت متغیر آسیب روانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = 1/01$ است که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($T < 1/96$). متغیر تعارضات خانواده با ضریب استاندارد $0/30$ به صورت مستقیم و مثبت متغیر آسیب اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این رابطه $T = 1/15$ است که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($T < 1/96$).

جدول ۷. شاخص‌های برازش مدل معادلات ساختاری

نام شاخص	میزان کفایت برازش
آماره خی دو (χ^2) و معناداری آن	$1130/17 P < 0/05$
خی دو به درجه آزادی	۲۰۸
ریشه خطای میانگین مجدد رات تقریبی (RMSEA)	۰/۰۸
شاخص نرم شده برازش (NFI)	۰/۹۱
شاخص برازش تطبیقی (CFI)	۰/۹۳
شاخص نیکوبی برازش (GFI)	۰/۸۱

شاخص‌های گزارش شده در تحلیل معادلات نشان‌دهنده برازش مطلوب داده‌ها با مدل است. بدین معنی که مؤلفه‌های پرسشنامه‌های آسیب روانی، نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی و تعارضات خانوادگی تشکیل‌دهنده سازه‌های مکون هستند. و همچنین رابطه بین سه متغیر مکون نیز با ۲ متغیر مستقل مشاهده شده با داده‌ها برازش دارند. البته آزمون خی دو از نظر آماری معنی دار است که می‌توان گفت حجم نمونه زیاد است و آزمون خی دو نسبت به زیاد بودن حجم نمونه خیلی حساس است. چنانچه اندازه نمونه کم باشد، فراوانی‌های مورد انتظار نیز کوچک خواهد شد. درنتیجه توزیع نمونه که به وسیله محاسبه خی دو به این شیوه به دست بیاید، با توزیع نظری مطابقت خواهد داشت

بحث و نتیجه‌گیری

برای تجزیه و تحلیل فرضیه‌ها از تحلیل معادلات ساختاری استفاده شده است و مشخص گردید که مهارت‌های ارتباطی باعث کاهش آسیب‌های روانی می‌شود، مهارت‌های ارتباطی با کاهش تعارضات خانواده باعث کمتر شدن آسیب روانی می‌شود. پس هر چه مهارت‌های ارتباطی بهتر باشد آسیب روانی نیز کمتر است. همچنین مهارت‌های ارتباطی بهتر باعث می‌شود نگرش افراد نسبت به آسیب‌های اجتماعی منفی بشود. مهارت‌های ارتباطی با کاهش تعارضات خانواده باعث منفی شدن نگرش افراد به آسیب‌های اجتماعی می‌شود. پس هر چه مهارت‌های ارتباطی بهتر باشد نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی منفی تر است و درنهایت مهارت‌های ارتباطی بهتر باعث کمتر شدن تعارضات خانواده می‌شود. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های قربان پور (۱۳۸۹)، صداقت نژاد (۱۳۹۰)، نوری پور لیاولی (۱۳۹۲)، نیکدل (۱۳۹۲)، فینی (۱۳۹۳)، زین‌العابدین زاده (۱۳۹۳)، لوف (۱۳۹۳)، ملکی و باقری (۱۳۹۴)، فیروزجایی و همکاران (۱۳۹۴)، سکرین و تایلر (۲۰۰۷)، لاورنس و همکاران (۲۰۰۸)، ویکتوریا و همکاران (۲۰۰۸)، هیل و همکاران (۲۰۱۳)، ایناچی (۲۰۱۳)، اروزان (۲۰۱۳)، یاسین و همکاران (۲۰۱۴)، و استرانز و همکاران (۲۰۱۷)، همخوانی دارند. در تبیین یافته‌های ذکر شده، زوجین برای داشتن یک ازدواج رضایت‌بخش نیازمند برقراری ارتباط سالم و مؤثر هستند. بنابراین نوع تعاملات زوجین کیفیت زندگی آن‌ها را تعیین می‌کند.

زوجینی که از ارتباطات سالم و مثبت برخوردارند زندگی شادتر و باثباتی را تجربه می‌کنند (مکوبی، رایر، سابی، ۲۰۱۶، فورینر، برسارد و شاور، ۲۰۱۱، فاضلی، رحمتی و فضیلت پور، ۱۳۹۶). این زوجین از الگوی ارتباطی سازنده متقابل به عنوان الگوی غالب در روابط خود استفاده می‌کنند. مهم‌ترین ویژگی این الگو این است که الگوی ارتباطی زوجین از نوع برنده – برنده است. در این الگو زوجین به راحتی در مورد مسائل و تعارض‌های خود گفتگو می‌کنند و به دنبال حل آن برمی‌آیند و از واکنش‌های غیرمنطقی و پرخاشگری خودداری می‌کنند (رضاییان، معصومی و حسینیان، ۱۳۹۶). بر عکس الگوی ارتباطی معیوب، در ک صحیح زوجین از یکدیگر را کاهش داده و باعث می‌شود همسران در اراضی نیازهای خود و یکدیگر ناتوان شده و درنتیجه به افرادی منزوی، ناموفق، ناسازگار و همواره مأیوس تبدیل شوند (گیلپاتریک، ۲۰۰۸، گاتمن و نوتریس، ۲۰۰۲، فاضلی، رحمتی و فضیلت پور، ۱۳۹۶). پس می‌توان گفت که زوج‌های برخوردار از مهارت‌های ارتباطی قادر هستند دلایل زیر بنایی تعارض مخرب روابطشان را شناسایی کرده و از شیوه‌های سازنده برای برخورد با آن‌ها استفاده کنند و پیام‌های خود را با دقت بیشتر، مؤثرتر و کارآمدتر منتقل کنند که درنتیجه آن مبالغه رفتارهای مثبت و خوشایند بین زوجین افزایش می‌یابد. افزایش تبادلات رفتاری مثبت نیازهای عاطفی همسران را ارضا کرده و باعث ایجاد احساس مثبت به یکدیگر می‌شود و در رفتارهای منفی تغییر نگرش ایجاد می‌شود (فتحی اقدم و جمهري، ۱۳۹۰).

همچنین یافته دیگر بیانگر آن بود که استفاده از سبک حل مسئله سازنده باعث کاهش آسیب‌های روانی می‌شود. نیز استفاده از سبک حل مسئله سازنده باعث کاهش تعارضات خانواده می‌شود. همچنین استفاده از سبک حل مسئله غیر سازنده باعث بیشتر شدن آسیب‌های روانی می‌شود و درنهایت استفاده از سبک حل مسئله غیر سازنده از طریق تعارضات خانواده تأثیری در آسیب‌های روانی و نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی ندارد و استفاده از سبک حل مسئله غیرسازنده باعث بیشتر شدن تعارضات خانواده می‌شود. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های جوادی (۱۳۸۹)، ابوالمعالی و همکاران (۱۳۹۰)، روستایی و همکاران (۱۳۹۴)، فروغان فر (۱۳۹۵)، مصباح (۱۳۹۵)، داویلا و همکاران (۲۰۰۵)، مک‌موران و همکاران (۲۰۰۷)، مکنالتی و راسل (۲۰۱۰)، سالیوان و همکاران (۲۰۱۰)، ایجسی و

جنکوز (۲۰۱۱)، همخوانی دارند. در تبیین یافته‌های ذکر شده، می‌توان گفت حل مسئله از جمله مهارت‌های سازنده‌ای است که می‌تواند مشکلات رابطه‌ای همسران را کاهش دهد. همچنین آگاهی زوجین از طبیعی بودن اختلاف‌ها و تفاوت‌های زن و شوهر و نگریستن به تعارض به عنوان یک مسئله و چالش برای حل کردن و نه یک عامل تهدیدکننده و مخرب می‌تواند در حل اختلافات آن‌ها کمک بسزایی محسوب شود. یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های موقعیت‌های مسئله آفرین از جمله تعارض همسران، واکنش هیجانی است. بنابراین اولین قدم در کلیه مسائل زندگی مکث کردن و فکر کردن به آن‌ها است (موسوی زاده، سهرا بی و واحدی، ۱۳۹۱). به عقیده محقق استفاده از مهارت‌های سازنده حل مسئله برای رفع مسائل و به کارگیری عاطفه، احساس و کنترل هیجانات منفی و تأثیر متقابل آن‌ها بر روی یکدیگر، نقش مهمی در کاهش تعارضات و ابعاد آن دارد. کراپلی (۲۰۰۵)، توضیح می‌دهد زوج‌هایی که از مهارت‌های حل مسئله یا مذاکره (مانند فعالانه گوش دادن، ارائه راه حل و احساسات همدلی)، مهارت‌های حل تعارض، افزایش تعامل مثبت و ایجاد احساس مثبت به رابطه، بیشتر استفاده می‌کنند، سازگاری و رضایتمندی زناشویی بیشتری دارند (صادقی، مظاہری و موتابی، ۱۳۹۲). همچنین تبیین یافته‌های این تحقیق و تحقیقات همسو با آن نشان‌دهنده این هستند که هر گاه قدرت حل مسئله در فرد و اعضای خانواده بالا باشد تعامل خوبی با همدیگر خواهند داشت و خواهند توانست تعارضات نقشی را به خوبی حل و فصل نمایند. نیز حل مسئله نقش بسیار مهمی در کنترل درگیری عاطفی و رفتاری دارد. به این دلیل که کنترل رفتار در اثر تشخیص دقیق شرایط و استفاده از بهترین راه حل، بروز و ظهور می‌نماید. در صورتی که اعضای خانواده قادر به تشخیص مشکل اصلی و حل آن باشند، می‌توانند به کنترل رفتار نائل آیند و عواطف خود را به تبع آن کنترل کنند (لواف، ۱۳۹۳).

همچنین یافته‌ها نشان داد که هر چه تعارضات خانواده بیشتر باشد، میزان آسیب‌های روانی بیشتر و نگرش نسبت به آسیب‌های اجتماعی نیز مثبت‌تر است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های خواجه‌نوری و هاشمی نیا (۱۳۹۰)، کرمی و همکاران (۱۳۹۱)، محمدزاده و همکاران (۱۳۹۳)، اسکیر و همکاران (۲۰۰۹)، سدرمنز و همکاران (۲۰۱۴)، رایان و همکاران (۲۰۱۵) و سوگار (۲۰۱۷)، همخوانی دارد.

در تبیین یافته‌های ذکر شده، تعارضات زناشویی جزء اجتناب‌ناپذیر تعاملات زناشویی محسوب می‌شوند که اگر به حل موفق تعارض منتهی شود به عنوان تعارضات سازنده تلقی می‌شوند، ولی اگر با رفتارهای پر خاشگرانه کلامی و غیر کلامی بین والدین همراه باشد و تهدیدی برای سلامت خانواده تلقی شود، به عنوان تعارضات مخرب در نظر گرفته می‌شوند (مختر نیا، زاده محمدی و حبیبی، ۱۳۹۵). مطابق دیدگاه سیستم‌های خانواده که اعتقاد دارند فرایندهای تعاملات یک زیرمجموعه، بر زیرمجموعه دیگر خانواده منتقل می‌شود، در شرایطی که والدین با هم دیگر تعارض دارند و از ازدواج خود احساس نارضایتی دارند کل سیستم خانواده از جمله فرزندان تحت تأثیر قرار می‌گیرند. عدم صمیمیت در بین اعضای خانواده، خصوصاً والدین و فرزندان به احساس طرد شدن فرزند از سوی والد منجر می‌شود که می‌تواند نگرش‌های ضد اجتماعی در او ایجاد کند. زمانی که فرزندان ادراک کردند که نمی‌توانند مسائل و مشکلات خود را در خانواده حل کنند، احساس ناکامی می‌کنند. بنابراین احساس ناکامی پیامدهای ناسازگارانه به همراه دارد. در حقیقت گرمی روابط و عواطف و همچنین پیوند و تعهد عاطفی موجود در بین اعضای خانواده که از ویژگی‌های اصلی خانواده منسجم محسوب می‌شود، در فرزندان آن‌ها این احساس را به وجود می‌آورد که مورد پذیرش والدین هستند و والدین نسبت به خواسته‌های آن‌ها حساس هستند. بنابراین فرزندانی که تحت تأثیر عواطف گرم و صمیمی والدین هستند با گرایش به رفتارهای منفی که عواقب منفی در پی دارد، آرامش خود را به خطر نمی‌اندازند، و نیازی نمی‌بینند که برای کاهش تنش و افزایش آرامش خود دست به مصرف سیگار و یا مواد مخدر بزنند. شاید به همین خاطر است که بیان می‌کنند که مصرف مواد یا گرایش به هر نوع رفتار پر خطر انعکاس یافته روابط درونی خانواده است (مختر نیا، زاده محمدی و حبیبی، ۱۳۹۵). به عقیده محقق تعارض در روابط خانوادگی پدیده‌ای طبیعی است، آنچه بسیار مهم می‌نماید نحوه برخورد با تعارض است. اگر زوجین بر مسائل و مشکلاتی که در بینشان پیش می‌آید به جای حل آن‌ها، بر آن‌ها سرپوش بگذارند به امید اینکه مسائل با گذشت زمان خود به خود حل می‌شوند، نه تنها مسئله‌ای حل نمی‌شود بلکه روزبه روز مشکلات آن‌ها عمیق‌تر می‌شود و این تعارضات دائماً در فضای خانواده جلوه گر می‌شوند.

منابع

- ابوالمعالی، زینب؛ مجتبایی، مینا؛ رحیمی، ندا. (۱۳۹۲). پیش‌بینی رضایت از زندگی زناشویی بر اساس مهارت‌های حل مسئله اجتماعی و هوش معنوی در افراد متأهل، مجله علوم رفتاری، دوره ۷، شماره ۳، صص ۱۱۵-۱۲۲.
- افخمی، ایمانه؛ بهرامی، فاطمه؛ فاتحی زاده، مریم. (۱۳۸۶). بررسی رابطه بین میزان بخشدگی و تعارض زناشویی زوجین در استان یزد، فصلنامه خانواده پژوهی، دوره سوم، شماره ۹، صص ۴۳۱-۴۴۲.
- آقایی، علی‌اکبر؛ تیمورتاش، حسن. (۱۳۸۹). بررسی رابطه تیپ شخصیتی و سبک‌های حل مسئله در کارکنان جهاد دانشگاهی تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی تهران.
- باباپور خیرالدین، جلیل؛ رسول‌زاده طباطبایی، کاظم؛ اژه‌ای، جواد؛ فتحی آشتیانی، علی (۱۳۸۲)، بررسی رابطه بین شیوه‌های حل مسئله و سلامت روان شناختی دانشجویان، مجله روان‌شناسی، دوره ۷، شماره ۱ (پیاپی ۲۵)، صص ۳-۱۶.
- پاکدامن، شهلا؛ نصیری، مرتضی. (۱۳۹۳). سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده و ترس از ارزشیابی منفی: مقایسه دختران نوجوان تیزهوش و عادی، فصلنامه روان‌شناسی تحولی، دوره ۱۰، شماره ۳۹، صص ۲۶۲-۲۴۹.
- پاکروان، اسماعیل؛ حقایق، سید عباس؛ نشاط دوست، حمید طاهر؛ مولوی، حسین. (۱۳۹۲). اثربخشی روش آموزش حل مسئله بر رضایت زناشویی و نیمرخ روانی زوجین شهرستان بروجن، فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، سال ۴، شماره ۱۶، صص ۳۱-۱۶.
- پرونده، علی؛ عارفی، مختار؛ مرادی، اسماء. (۱۳۹۵). نقش عملکرد خانواده و الگوهای ارتباطی زوجین در پیش‌بینی رضایت زناشویی، دو فصلنامه آسیب‌شناسی، مشاوره و غنی‌سازی خانواده، شماره ۱، صص ۶۵-۵۴.

جابری، سمیه؛ اعتمادی، عذراء؛ احمدی، سید احمد. (۱۳۹۴). بررسی رابطه مهارت‌های ارتباطی با صمیمیت زناشویی، فصلنامه پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری، سال پنجم، شماره دوم، پیاپی (۹)، صص ۱۵۲-۱۴۳.

جوادی، زینب. (۱۳۸۹). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر میزان رضایت زناشویی و سبک‌های حل مسئله در زنان خانه‌دار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان. خواجه‌نوری، بیژن؛ هاشمی نیا، فاطمه. (۱۳۹۰). رابطه تعارضات والدینی با بزهکاری، فصلنامه جامعه‌شناسی زنان، سال دوم، شماره ۲، صص ۳۸-۱۹.

داستان، نصیر. (۱۳۸۹). ساخت اعتبار یابی و هنجاریابی مقیاس مهارت‌های ارتباطی زوجین در زنان و مردان متأهل شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی تهران.

رشیدی، فرنگیس. (۱۳۹۳). آسیب‌شناسی روابط درون خانواده، چاپ اول، تهران: نشر وانیا. رضاییان، حمید؛ معصومی، سمیراء؛ حسینیان، سیمین. (۱۳۹۶). بررسی و مقایسه تمایز یافته‌گی خود، الگوهای ارتباطی و رضایت جنسی در زوج‌های متقاضی طلاق و عادی، دو فصلنامه مشاوره کاربردی، دوره ۷، سال ۷، شماره ۲.

روستایی، مرتضی؛ جانقربانیان، فاطمه؛ قدیری، مینا. (۱۳۹۴). مقایسه شیوه‌های حل مسئله در زنان و مردان متقاضی طلاق و عادی، اولین کنفرانس بین‌المللی مدیریت، اقتصاد، حسابداری و علوم تربیتی، ساری، شرکت علمی پژوهشی و مشاوره‌ای آینده‌ساز، دانشگاه پیام نور نکا.

زارعی، اقبال. (۱۳۹۳). بهداشت روانی خانواده (جهت روان شناسان بالینی، مشاوران خانواده، روان‌پزشکان و مددکاران اجتماعی)، چاپ اول، ناشر: دانشگاه هرمزگان.

زین‌العابدین زاده، زینب. (۱۳۹۳). بررسی نقش همدلی، جرات ورزی، مهارت‌های ارتباطی و فنون حل تعارض در پیش‌بینی رضایت زناشویی زوجین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی.

ستوده، هدایت الله. (۱۳۹۴). آسیب‌شناسی اجتماعی (جامعه‌شناسی انحرافات)، چاپ بیست و چهارم، تهران: انتشارات آوای نور.

صادقی، منصوره السادات؛ مظاہری، محمدعلی؛ موتابی، فرشته. (۱۳۹۲). نقش تعامل زوجین در کاربرد مهارت‌های ارتباطی، *فصلنامه خانواده پژوهی*، سال ۹، شماره ۳۴، صص ۱۸۸-۱۷۳.

صادقت نژاد، باقر. (۱۳۹۰). تأثیر آموزش مهارت‌های ارتباطی بر کاهش تعارضات و افزایش رضایتمندی زناشویی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اسلامی واحد مرودشت. عابدی فیروز جایی، سمیرا؛ درکاهیان، سمیرا. (۱۳۹۴). پیش‌بینی سلامت روان بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده، دومین کنفرانس بین‌المللی روان‌شناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی، مشهد، دانشگاه تربیت حیدریه.

غلامزاده، مریم؛ عطاری، یوسفعلی؛ شفیع‌آبادی، عبدالله. (۱۳۸۸). اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی بر کارآیی خانواده در زوجین مراجعه‌کننده به مرکز بهزیستی شهر اهواز، مجله دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، شماره ۴۱، صص ۱۱۰-۱۱۰.

۸۷

فاضلی، مریم؛ رحمتی، عباس؛ فضیلت پور، مسعود. (۱۳۹۶). نقش واسطه‌ای الگوهای ارتباطی در ارتباط بین حالت‌های من برن با رضایت زناشویی زوجین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید باهنر کرمان.

فتحی اقدم، قربان؛ جمهوری، فرهاد. (۱۳۹۰). مقایسه اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی در تعارضات زناشویی و سخت رویی، دانشجویان زن دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، پژوهشنامه تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، شماره ۲۶، سال ۶، صص ۱۵۰-۱۲۵.

فتحی، الهام؛ اسماعیلی، معصومه؛ فرج‌بخش، کیومرث؛ دانش پور، منیژه. (۱۳۹۴). حیطه‌های تعارض و استراتژی‌های آن در زوجین رضایتمند، *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی*، سال ۶، شماره ۲۴، صص ۵۴-۲۹.

فروغان فر، مریم. (۱۳۹۵). رابطه شیوه‌های حل مسئله با سازگاری زناشویی در دانشجویان متاحل دانشگاه شهید بهشتی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی تهران.

فیضی منش، بهزاد؛ یاراحمدی، یحیی. (۱۳۹۶). بررسی رابطه‌ی منبع کنترل و خودکار آمدی با تعارضات زناشویی در دانشجویان، مجله مطالعات ناتوانی، دوره ۷.

فینی، مرتضی. (۱۳۹۳). بررسی تاثیرآموزش مهارت ارتباطی بر سلامت عمومی و سازگاری زناشویی مراجعین به مرکز کاهش طلاق شهرستان بندرعباس، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هرمزگان.

قربان پور، امیر. (۱۳۸۹). تعیین اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی مبتنی بر شیوه کتاب درمانی بر میزان رضایت زناشویی زوجین مراجعت کننده به مرکز مشاوره بهزیستی شهر رشت، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی. کاوه، محمد. (۱۳۹۱). آسیب‌شناسی بیماری‌های اجتماعی، جلد ۲ و ۱، چاپ اول، تهران: انتشارات جامعه شناسان.

کرمی، جهانگیر؛ زکی بی، علی؛ علیخانی، مصطفی؛ خدادادی، کامران. (۱۳۹۱). رابطه مهارت‌های زندگی و تعارضات زناشویی با بهداشت روانی در زوجین، فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده، سال اول، شماره ۴.

کریمی، سمیه؛ مصری پور، شیما؛ آقایی، اصغر؛ معروفی، محسن. (۱۳۹۲). مقایسه بخشودگی و مؤلفه‌های آن و سلامت روانی در زوجین عادی و در شرف طلاق شهر اصفهان، مجله تحقیقات علوم رفتاری، دوره ۱۱، شماره ۴، صص ۲۵۲-۲۶۰.

گنجی، مهدی. (۱۳۹۵). آسیب‌شناسی روانی بر اساس DSM-5، جلد ۱ و ۲، چاپ اول، تهران: نشر ساوالان.

لوف، هانیه. (۱۳۹۳). رابطه الگوهای ارتباطی زوجین، تعارضات زناشویی و مشکلات درونی سازی شده در دختران نوجوان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی تهران.

محمد زاده، امید؛ بازدار، فاطمه؛ محمد یاری، طاهر. (۱۳۹۳). نقش خانواده به عنوان عامل و مانع بزهکاری در نوجوانان شهر ایلام، اولین همایش علمی / پژوهشی علوم تربیتی و روان‌شناسی آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ایران، تهران، مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی سروش حکمت مرتضوی، انجمن علمی توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین.

مختارنیا، ایرج؛ زاده محمدی، علی؛ حبیبی، مجتبی. (۱۳۹۵). رابطه تعارضات بین والدینی و گرایش به رفتارهای پرخطر: نقش میانجی شدت تعارضات والد- نوجوان، *فصلنامه مطالعات زن و خانواده*، دوره ۴، شماره ۲، صص ۱۲۹-۱۰۱.

مصطفی، ایمان. (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین شیوه‌های حل مسئله و تعارضات زناشویی در مردان و زنان متأهل، چهارمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روان‌شناسی، آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ایران، تهران، انجمن توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین.

ملکی، لیلا؛ باقری، نسرین. (۱۳۹۴). پیش‌بینی تعارضات زناشویی بر اساس مؤلفه‌های صمیمیت و الگوهای ارتباطی، دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های نوین در علوم انسانی، تهران، موسسه مدیران ایده پرداز پایتخت ویرا. موسوی زاده، سیده آزاده؛ سهرابی، فرامرز؛ احمدی، حسن. (۱۳۹۱). مقایسه اثربخشی آموزش ابراز وجود و مهارت حل مسئله، *مطالعات اجتماعی و روان‌شناسی زنان*، سال ۱۰، شماره ۲، صص ۸۵-۱۰۸

نوری پور لیاولی، رقیه. (۱۳۹۲). رابطه الگوهای ارتباطی و مهارت حل مشکل در زوجین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی تهران.

نیکدل، مهدی. (۱۳۹۲). تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی در کاهش گرایش به مصرف مواد مخدر دانش آموزان پسر مقطع سوم متوسطه شهرستان اهواز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.

Davila,J; Johnson, M.D; Cohan,C.L;Lawrence,E. R;Ronald,D; Karney,B.R; Sullivan,K.T; & Bradbury,T.N. (۲۰۰۰). Problem-solving skills and Affective Expressions as Predictors of change in Marital Satisfaction.Journal of consulting and clinical Psychology,Vol ۷۳(۱),pp:۱۵-۷۷.

Egeci,S;&Gencoz,T. (۲۰۱۱).The Effect of Attachment Styles,Problem-Solving Skills, and Communication Skills on Relationship Satisfaction.Procedia-Social and Behavioral Science.Vol ۳۰,pp:۲۳۲۴-۲۳۲۹.

- Enache,R.G. (۲۰۱۳).Study on The Relationship Between Communication and Marital Attachment in Romanian Families.Procedia- Social and Behavioral Sciences ۴۴,pp:۸۱۱-۸۱۴.
- Erozkan,A(۲۰۱۳).Theeffect of communication skills and interpersonal problem solving skills on social self – efficacy.Educational sciences:Theory & practice, ۱۳(۲),۷۲۹-۷۴۰.
- Hill,C.S.J.,& Yorgason,J.B. (۲۰۱۳). Couple Communication as a Mediator Between Work-Family Conflict and Marital Satisfaction.Contemporary Family Therapy.Vol ۳۰, Issue ۳,pp:۰۳۰-۰۴۰.
- Lawrence,E; Pederson,A; Bunde,M; Barry,R.A.,; Brock,R.L.,; Fazio,E.,; Mulryan,L.,; Hunt,S.,; Madsen,L.,& Dzankovic,S. (۲۰۰۸).Objective Ratings of Relationship Skills across Multiple Domains as Predictors of Marital Satisfaction Trajectories.J Soc Pers Relat, ۲۰(۳): ۴۴۰-۴۶۶.
- Mcmurran M, Duggan C, Christopher G, Huband N. (۲۰۰۷).The relationships between personality disorders and social problem solving in adults.Personality and Individual Differences ۴۲. ۱۴۰-۱۰۰.
- Mcnulty J. K & V. Russell. M. (۲۰۱۰). When “Negative” Behaviors are Positive: A Contextual Analysis of the Long- Term Effects of Problem-solving Behaviors on Changes in Relationship Satisfaction. J Pers Soc Psychol. ۹۸(۴):۷۸۷-۷۰۴.
- Oliver,J. & Miller, SH. (۱۹۹۴) “Couple communication”.Journal of psychology & Christianity, Vol ۱۳, No ۲, ۱۰۱-۱۷۷.
- Ryan,SR.Friedman,CK.Liang,Y.Lake,SL.Mathias,CW.Charles E.Achesson, A &Dougherty,Dm, (۲۰۱۰).Family Functioning as a Mediator of relations between Family History of Substance Use Disorder and Impulsivity.Addictive Disorder & Theird Treatment, ۱۰ (۱):۱۷-۲۴.
- Segrin,C.,& Taylor,M.. (۲۰۰۷).Positive interpersonal relationships mediate the association between social skills and psychological well-being.Personality and Individual Differences.Vol ۴۳,Issue ۴,pp:۶۳۷-۶۴۶.
- Skeer,M;McCormick,M,C;Lise T,S; Stephen,N, L;Buka& Gilman,S,L. (۲۰۰۹). A Prospective Study of Familial Conflict, Psychological Stress, and the Development of Substance Use Disorder in Adolescence. Drug Alcohol Depend. ۱۰۴ (۱-۲):۷۰-۷۲.
- Sogar,O.. (۲۰۱۷).The influence of family pricess and structure on delinquency in adolescence-An examination of theory and research.Journal of Human Behavior in the Social Environment.Vol ۲۷,Issue ۳.
- Sodermans,V.K; & Swicegood, M.J.. (۲۰۱۴).The Effect of family types, Family Relationships and Parental Role Models on Delinquency and Alcohol use Among Flemish Adolescents. Journal of Child and Family Studies.Vol ۲۳,Issue ۱,pp:۱۲۸-۱۴۳.

- Strunz, S; Schermuck, C; Ballerstein, S; Ahlers, C. J., & Dziobek, I. (۲۰۱۷). Romantic Relationships and Relationship Satisfaction Among Adults With Asperger Syndrome and High-Functioning Autism. *Journal of Clinical Psychology*, Vol ۷۳, Issue ۱, pp: ۱۱۳-۱۲۵.
- Sullivan, K. T., Pasch, L. A., Johnson, M. D., & Bradbury, T. N. (۲۰۱۰). Social support problem solving, and the Longitudinal course of newlywed marriage. *Journal of personality and Social Psychology*, ۹۸, ۶۳۱-۶۸۸.
- Victoria,L.B. (۲۰۰۸).Does marriage and relationship education improve couples communication;A meta analytic study. Department of marriage, Family and Human Development. Brigham Young university.
- Yasemin,E.R.,& Ulrich,O. (۲۰۱۴).Development of self-esteem and relationship satisfaction in couples:Two Longitudinal studies. *Development Psychology*.Vol ۵۰(۹).pp:۲۲۹۱-۲۳۰۳.

